

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Aronov Roman, în interesele lui Igor Biriuc,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Biriuc împotriva Consiliului municipal Chișinău, persoană terță Primăria municipiului Chișinău privind contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 03 ianuarie 2019 Igor Biriuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, persoană terță Primăria municipiului Chișinău cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada aprilie 1991 – iulie 1992, a activat în cadrul Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, participând la conflictul armat din Transnistria, iar conform certificatului nr. 773, se confirmă participarea dânsului în calitate de angajat al BPDS a MAI Fulger la conflictul armat din Transnistria de la 02 martie 1992 până la 06 august 1992, pe platoul Coșnița, or. Tighina.

Conform dispoziției nr. 293-d din 14 decembrie 2005 Pretorul sectorul Centru, mun. Chișinău a dispus includerea în ordinea prioritară a lui Igor Biriuc ca persoana suferindă de boală grea cronică pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, atribuindu-i numărul de rând 52.

A notat că, în pofida faptului că a fost inclus în lista colaboratorilor BPDS a MAI „Fulger” activi pentru îmbunătățirea condițiilor de trai încă în anul 1992, situația nu s-a schimbat, iar pârâtul nu a întreprins nicio măsură să realizeze protecția socială prin acordarea, procurarea, construirea și întreținerea locuinței, în condițiile legii.

La moment nu dispune de spațiu locativ, locuind cu familia în spații închiriate și respectiv, nu poate să-și realizeze de sine stătător dreptul la asigurarea cu spațiu locativ, se află într-o situație materială extrem de dificilă, care impune acordarea

unui spațiu locativ, așa cum prevede art. 13 lit. d) din Legea cu privire la veterani nr. 190 din 08 mai 2003.

La 19 noiembrie 2018 a adresat cerere prealabilă nr. 06-113/7485 către Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, însă cererea a fost lăsată fără răspuns.

A solicitat obligarea Consiliului municipal Chișinău să-l asigure cu spațiu locativ, conform normelor stabilite, în termen de 90 de zile calendaristice după devenirea definitivă a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Igor Biriuc ca neîntemeiată (f.d. 80).

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Aronov Roman, în interesele apelantului Biriuc Igor, împotriva hotărârii din 19 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 116-121).

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că nu sunt întrunite temeiurile de admitere a acțiunii în obligare, formulate de Biriuc Igor față de Consiliul municipal Chișinău or, legislația în vigoare nu prevede existența absolută a dreptului la spațiu locativ din fondul municipal de locuințe.

Colegiul a menționat că, autoritățile administrației publice locale au dreptul, dar nu obligația să stabilească din contul mijloacelor unităților administrativ-teritoriale respective, în limita posibilităților, facilități suplimentare pentru veterani.

La fel, instanța de apel a notat că, asigurarea cu spațiul locativ a persoanelor care se află la evidență și au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de locuit, are loc potrivit ordinii stabilite în liste, ținându-se seama de data luării la evidență și de mărimea spațiului locativ disponibil.

A reținut ca fiind corecte concluziile instanței de fond, precum că reclamantul nu a prezentat acte justificative ce ar demonstra în eventualitate existența spațiului locativ liber pentru acordarea persoanelor cu înlesniri că, anume dânsul ar avea un drept prioritar față de celelalte persoane aflate în rând în ordinea de așteptare. Iar, în circumstanțele în care reclamantului Biriuc Igor I s-ar acorda locuința în mod preferențial, fără a fi prezentate temeiurile de fapt și de drept, apare riscul încălcării drepturilor altor personae, care de asemenea sunt înscrise în rândul de așteptare, înaintea reclamantului.

La 14 iulie 2020 (data de pe plicul poștal) avocatul Aronov Roman, acționând în interesele lui Igor Biriuc a depus recurs împotriva deciziei din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei cu pronunțarea unei decizii noi privind admiterea cererii de chemare în judecată (f.d. 122-130).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 iunie 2020, fiind expediată în adresa părților la proces la 03 august 2020.

Astfel, avocatul Aronov Roman în interesele lui Igor Biriuc, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, a depus recursul la 14 iulie 2020 (data de pe plicul poștal), respectând termenele procedurale.

La 11 august 2020 în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către avocatul Aronov Roman, în interesele lui Igor Biriuc, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de avocatul Aronov Roman, în interesele lui Igor Biriuc, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh